

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร

The factors affecting the non-performing loan volume under the Chor Phor Khor credit welfare project of Government Savings Bank(GSB), Kamphaengphet

ทินกร ภูมิพนาสัย

ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, thinnakorn.ps@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) แบบอนุกรมเวลา (time series) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึงปี พ.ศ. 2560 รายเดือนจำนวน 5 ปี รวม 60 เดือน ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple Regression) วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรกับตัวแปรอิสระ จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี และปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภคและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ, ดัชนีราคาผู้บริโภค, อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี

ABSTRACT

The objective of this study was to investigate the factors affecting the non-performing loan volume under the Chor Phor Khor credit welfare project of Government Savings Bank(GSB), Kamphaengphet. Time series data (secondary data) were collected from 2013 to 2017. The researcher collected monthly data, totaling 60 months in 5 years. Multiple Regression and Least Square were used in this study. The researcher analyzed the relationship between dependent variable, non-performing loan volume under the Chor Phor Khor credit welfare project of Government Savings Bank, Kamphaengphet and four independent variables, including gross domestic product, consumer price index, prime loan rate, and total non-performing loan of GSB, Kamphaengphet. The results of this study indicated that factors affecting the non-performing loan volume under the Chor Phor Khor credit welfare project of Government Savings Bank(GSB), Kamphaengphet included consumer price index and prime loan rate, which were positively related to dependent variable with a statistical significance level of 0.05.

Keywords: Non-performing loans, Gross domestic product, Consumer price index

1. บทนำ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร เนื่องจากปัจจุบันธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรมีอัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. สูงอย่างต่อเนื่อง ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560 มีอัตราหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร เท่ากับ 86.45 ล้านบาท (รายงานประจำปีธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร, 2560) ทำให้การบริหารจัดการหนี้ค้างชำระของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรจึงมีความสำคัญ เนื่องจากหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร หนี้กลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นลูกค้ากลุ่มข้าราชการครู ซึ่งมีปริมาณหนี้ค้างชำระที่มีอัตราเพิ่มสูงขึ้นทุกปีและมีความกังวลว่าจะมีปัญหาใหญ่ของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร เนื่องจากจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธนาคารออมสินในภาพรวมได้ เพราะธนาคารต้องกันเงินสำรองไว้สำหรับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ 100% ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกำไรสุทธิของธนาคาร ดังนั้นธนาคารจึงต้องมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว มีแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการเพิ่มขึ้นของหนี้ค้างชำระที่จะเกิดขึ้น การศึกษาครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการหนี้ค้างชำระต่อไป

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้

แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ (ชนินทร์ พิทยาวิรัช, 2534) กล่าวว่า การค้างชำระหนี้ของลูกค้าเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำเนินงานของธนาคาร เนื่องจากการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าที่มาขอสินเชื่อ แม้ว่าได้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้แล้วก็ตามแต่ยังมีปัจจัยที่ส่งผลให้ลูกค้าไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญา ธนาคารเองก็มีระบบตรวจสอบติดตามหนี้ภายหลังจากที่ได้ให้กู้แล้ว ซึ่งต้องหาวิธีการหรือมาตรการในการควบคุมหนี้ค้างชำระให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งมูลเหตุของการค้างชำระหนี้พอจะสรุปได้ดังนี้

1. มูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัย

ดังกล่าวเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อตัวลูกหนี้ได้ ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจ, นโยบายของรัฐบาล, ค่านิยมและเทคโนโลยี, ภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด

2. มูลเหตุที่เกิดจากปัจจัยภายใน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในธนาคารที่เป็นผู้ปล่อยสินเชื่อเองและสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงได้ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย, การประเมินราคาหลักทรัพย์ที่ไม่เหมาะสม, ระบบการติดตามและควบคุมหนี้ของธนาคารไม่มีประสิทธิภาพ, การอำนวยความสะดวกของธนาคารที่ไม่มีกรกลั่นกรองที่ดี

3. มูลเหตุที่เกิดจากตัวลูกหนี้ ได้แก่ การที่ลูกหนี้นำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม, การย้ายถิ่นที่อยู่ การเปลี่ยนงาน การถูกเลิกจ้างงาน ลูกหนี้ถึงแก่กรรมหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ทูพพลภาพ สภาพครอบครัว หย่าร้าง ทำให้ภาระค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตเปลี่ยนแปลงได้ ลูกหนี้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีหนี้สินภายนอกมาก ฯลฯ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจนจิต พรหมดี (2550) การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน จากการศึกษาพบว่า ปริมาณสินเชื่อบริการ อัตราราคาเบี้ยประกันค่าชั้นดี และดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน แต่ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน

เกศินี นาคจรรยา (2550) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องชี้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของประเภทธุรกิจการอุตสาหกรรมในระบบสถาบันการเงินในประเทศไทย โดยการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้นหมวดอุตสาหกรรม, อัตราราคาเบี้ยเงินกู้ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี, ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม, อัตราการใช้กำลังการผลิตภาคอุตสาหกรรม, ดัชนีราคาผู้ผลิต หมวดผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม, จำนวนประชากรผู้มีงานทำนอกภาคการเกษตร, ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจและดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ เป็นตัวแทนของตัวแปรอิสระในสมการมีนัยสำคัญทางสถิติกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของประเภทธุรกิจการอุตสาหกรรม ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

ศศิวิมล คำจูน (2550) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบผลกระทบของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย สรุปผลการศึกษาได้ว่า เมื่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และมูลค่าสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้นมีผลกระทบทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ลดลง และเมื่ออัตราส่วนความเพียงพอของเงินทุนตามระเบียบของธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นและอัตราราคาเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเพิ่มขึ้นมีผลกระทบทำให้ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น

พิงบารมี พุทธเจริญ (2554) ศึกษาเรื่อง ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ สรุปผลการศึกษาได้ว่า ปริมาณดอกเบี้ยค้างชำระทั้งหมดของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในไตรมาสปัจจุบัน และปริมาณสินเชื่อก่อนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในไตรมาสที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อก่อนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในไตรมาสปัจจุบัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ส่วนอัตราราคาเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในไตรมาสที่ผ่านมา และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายใน ประเทศต่อหัว ในไตรมาสปัจจุบัน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อก่อนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในไตรมาสปัจจุบัน และสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

เบญจวรรณ เมืองมูล (2555) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ต่อผลประกอบการของธนาคารกรุงไทยในรูปแบบรายได้ ต้นทุน และจำนวนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) สรุปผลการศึกษาได้ว่า การปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลประกอบการของธนาคารกรุงไทย ด้านรายได้ดอกเบี้ยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับด้านต้นทุนในการดำเนินงาน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ทั้งสองด้านไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับด้านต้นทุนในการดำเนินงานซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้และมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร

3. การดำเนินการวิจัย

เพื่อศึกษา ผลกระทบทั้งหมดรวมภายในประเทศ(GDP), ดัชนีราคาผู้บริโภค(CPI), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR),ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ว่ามีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. เขตกำแพงเพชร(NPL_TEC) อย่างไร

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลประเภททุติยภูมิ (secondary data) โดยการใช้สถิติข้อมูลปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร โดยเก็บรวบรวมจากเอกสารรายงานของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR) รวบรวมข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2556 ถึงปี พ.ศ.2560 รายเดือน 5 ปี รวม 60 เดือน

ตารางที่ 1 สรุปแหล่งที่มาของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	แหล่งที่มา
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)	ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR)	ธนาคารออมสิน (www.gsb.or.th)
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อรวมเขตกำแพงเพชร NPL	รายงานของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร
หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้สินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. เขตกำแพงเพชร NPL_TEC	รายงานของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple Regression) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์และประมวลผลจากโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สถิติเชิงพรรณนา

การคำนวณและนำเสนอค่าทางสถิติของตัวแปรแต่ละตัวตามข้อมูลเบื้องต้นและพิจารณาค่าสถิติที่สำคัญประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าสูงสุด(Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

ทดสอบว่าข้อมูลที่ได้มานั้นเป็นข้อมูลที่มีความนิ่ง (Stationary)หรือไม่ โดยใช้วิธี Augmented Dickey-Fuller test (ADF) เพื่อทดสอบสมมติฐานความนิ่งของข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

โดยการสร้างตารางเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation matrix) เพื่อตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) เพื่อพิจารณาคัดเลือกตัวแปรอิสระในสมการถดถอยซึ่งความสัมพันธ์วัดได้จากค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation matrix) ที่มีค่าตั้งแต่-1 ถึง 1 ดังนี้

-1.00	-0.80	+0.80	+1.00
เกิดปัญหา Multicollinearity	ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity		เกิดปัญหา Multicollinearity

ขั้นตอนที่ 4 สร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน

เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปร ในรูปแบบสมการดังนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + \dots + b_nX_n + E$$

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน(Heteroskedasticity)

เพื่อทดสอบปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน ดังนี้

5.1) การตั้งสมมติฐานหลักและสมมติฐานรอง

สมมติฐานหลัก (H0) : ความคลาดเคลื่อนมีความแปรปรวนคงที่ (ไม่มีปัญหา Heteroskedasticity)

สมมติฐานรอง (H1) : ความคลาดเคลื่อนมีความแปรปรวนไม่คงที่ (มีปัญหา Heteroskedasticity)

5.2) การกำหนดระดับนัยสำคัญ (Significance level) เท่ากับ 5%หรือ 0.05

5.3) การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยพิจารณาค่า Prob. ที่ได้จากการทดสอบ

กรณีพบปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน (Heteroskedasticity) ผลของสมการถดถอยจะไม่สามารถมาใช้สรุปและอธิบายได้จะต้องมีการแก้ไขปัญหา Heteroskedasticity โดยใช้เนวกิดของ HAC Newey-West

ขั้นตอนที่ 6 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน(Autocorrelation)

เพื่อทดสอบปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ดังนี้

6.1) การตั้งสมมติฐานหลักและสมมติฐานรอง

สมมติฐานหลัก (H0) : ความคลาดเคลื่อนไม่มีความสัมพันธ์กันเอง (ไม่พบปัญหา Autocorrelation)

สมมติฐานรอง (H1) : ความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันเอง (พบปัญหา Autocorrelation)

6.2) กำหนดระดับนัยสำคัญ (Significance level) เท่ากับ 5% หรือ 0.05

6.3) การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยพิจารณาจากค่า Prob. ที่ได้จากการทดสอบ

กรณีพบปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ผลของสมการถดถอยจะไม่สามารถมาใช้สรุปและอธิบายได้ จะต้องมีการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) โดยใช้แนวคิดของ HAC Newey-West

ขั้นตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ในสมการถดถอย

การทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ α

7.1) การตั้งสมมติฐานหลักและสมมติฐานรอง

สมมติฐานหลัก (H0) : $\alpha = 0$ (α มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์)

สมมติฐานรอง (H1) : $\alpha \neq 0$ (α มีค่าแตกต่างจากศูนย์)

7.2) กำหนดระดับนัยสำคัญ (Significance level) เท่ากับ 5% หรือ 0.05

7.3) การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยพิจารณาจากค่า Prob. ที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานของ

สัมประสิทธิ์ค่าความชัน $\beta_{1,2,3,4}$

7.1) การตั้งสมมติฐานหลักและสมมติฐานรอง

สมมติฐานหลัก(H0): $\beta_{1,2,3,4} = 0$ (ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม)

สมมติฐานรอง(H1): $\beta_{1,2,3,4} \neq 0$ (ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม)

7.2) กำหนดระดับนัยสำคัญ (Significance level) เท่ากับ 5% หรือ 0.05

7.3) การสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน โดยพิจารณาจากค่า Prob. ที่ได้จากการทดสอบ

ขั้นตอนที่ 8 เขียนรายงานผลของสมการถดถอยในรูปแบบสมการ

เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบสมมติฐาน เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงิน ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร และสรุปผลการวิจัย

4. ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การทำสถิติเชิงพรรณนา

เมื่อพิจารณาค่าสถิติของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) พบว่า ค่าเฉลี่ยมีเท่ากับร้อยละ 2.775000 ค่าสูงสุดมีค่าเท่ากับร้อยละ 5.400000 ค่าต่ำสุดมีค่าเท่ากับร้อยละ -0.400000 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.382656 ราย

เมื่อพิจารณาค่าสถิติของดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) พบว่า ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 100.1957 ค่าสูงสุดมีค่าเท่ากับ 101.5100 ค่าต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 98.25000 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.802847

เมื่อพิจารณาค่าสถิติของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR) พบว่า ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับร้อยละ 6.718 ค่าสูงสุดมีค่าเท่ากับ 7.000 ค่าต่ำสุดมีค่าเท่ากับร้อยละ 6.500 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับร้อยละ 0.200

ค่าสถิติของปริมาณหนี้ที่ไม่ให้เกียรยได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร (NPL) พบว่า ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 276.2407 ล้านบาท ค่าสูงสุดมีค่าเท่ากับ 543.7300 ล้านบาท ค่าต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 169.0800 ล้านบาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 104.2604 ล้านบาท

ค่าสถิติของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร พบว่า ค่าเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 55.7001 ล้านบาท ค่าสูงสุดมีค่าเท่ากับ 87.000 ล้านบาท ค่าต่ำสุดมีค่าเท่ากับ 26.340 ล้านบาท และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 13.603 ล้านบาท

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

การทดสอบยูนิตรุตที่ระดับ Order of Integration เท่ากับ 0 หรือ I(0) พบว่า ตัวแปร MRR มีค่าสถิติ ADF ที่ได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10 จึงอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐานหลัก และสรุปได้ว่า ตัวแปรดังกล่าว ข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ I(0) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนตัวแปร GDP, CPI, NPL, NPL_TEC มีค่าสถิติ ADF ที่ได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10 จึงอยู่ในช่วงยอมรับสมมติฐานหลัก ที่ว่าข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะไม่นิ่ง (Non-Stationary) ที่ I(0) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่าข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่งที่ระดับ I(0) จึงนำข้อมูลทดสอบที่ระดับ Order of Integration ที่สูงขึ้น คือที่ Order of Integration เท่ากับ 1 หรือ I(1) พบว่า ตัวแปร GDP, CPI, NPL และ NPL_TEC มีค่าสถิติ ADF ที่ได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.10 จึงอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐานหลัก และสรุปได้ว่า ตัวแปรดังกล่าวข้อมูลอนุกรมเวลามีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ I(1) ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระเข้าทำการวิเคราะห์ในสมการถดถอยเชิงซ้อนได้ทุกตัวแปร

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์

สรุปได้ว่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในครั้งนี้ พบว่าหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร NPL เกิด Multicollinearity แต่เนื่องจากแนวคิดเรื่องของมูลเหตุแห่งการค้างชำระหนี้ได้บอกถึงปัจจัยภายในที่มีผลต่อการค้างชำระหนี้ ดังนั้นการศึกษาคำนี้จึงต้องการศึกษาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร NPL ด้วย ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรอิสระเข้าทำการวิเคราะห์ในสมการถดถอยเชิงซ้อนได้ทุกตัวแปร

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์สหสัมพันธ์

	GDP	CPI	MLR	NPL
GDP	1.000000			
CPI	-0.215922	1.000000		
MLR	-0.459345	-0.440262	1.000000	
NPL	0.439436	0.445274	-0.826868	1.000000

ขั้นตอนที่ 4 สร้างสมการถดถอยเชิงซ้อนแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรในรูปแบบสมการดังนี้

$$NPL_TEC = \alpha + b_1GDP - b_2CPI - b_3MLR + b_4NPL + \epsilon$$

ได้ค่าตั้งนี้ C หรือค่า α มีค่าเท่ากับ -373.1144, ค่า b_1 คือ ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระตัวที่ 1 (GDP) มีค่าเท่ากับ 1.281210, ค่า b_2 คือ ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระตัวที่ 2 (CPI) มีค่าเท่ากับ 0., ค่า b_3 คือ ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระตัวที่ 3 (MLR) มีค่าเท่ากับ 6.705423 และค่า b_4 คือ ค่าสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระตัวที่ 4 (NPL) มีค่าเท่ากับ -0.015064

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบปัญหาความแปรปรวนไม่คงที่ของความคลาดเคลื่อน(Heteroskedasticity)

ค่า Prob. มีค่าเท่ากับ 0.0980 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้น จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H0) จึงสรุปได้ว่า ไม่พบปัญหาเรื่อง Heteroskedasticity

ขั้นตอนที่ 6 การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน(Autocorrelation)

ค่า Prob. มีค่าเท่ากับ 0.0013 ซึ่งมีค่าน้อย 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ยอมรับสมมติฐานรอง (H1) จึงสรุปได้ว่า พบปัญหาเรื่อง Autocorrelation จะต้องมีการแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์กันเองของความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) โดยใช้แนวคิดของ HAC Newey-West

ขั้นตอนที่ 7 การทดสอบสมมติฐานของค่าสัมประสิทธิ์ในสมการถดถอย

จากข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าคงที่ α (หน้าตัวแปรตาม NPL_TEC) ค่า Prob. มีค่าเท่ากับ 0.2872 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงสรุปได้ว่า ถึงแม้ว่า α มีค่าเท่ากับ -373.1144 และค่าของ α มีค่าไม่แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 5%

จากการทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าความชัน b_1 (หน้าตัวแปร GDP) กล่าวคือ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ (GDP) ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. NPL_TEC

จากการทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าความชัน b_2 (หน้าตัวแปร CPI) กล่าวคือ ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. NPL_TEC ในทิศทางเดียวกัน

จากการทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าความชัน b_3 (หน้าตัวแปร MLR) กล่าวคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR) มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. NPL_TEC ในทิศทางตรงกันข้าม

จากการทดสอบสมมติฐานของสัมประสิทธิ์ค่าความชัน b_4 (หน้าตัวแปร NPL) กล่าวคือ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. NPL_TEC

ขั้นตอนที่ 8 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนในรูปแบบสมการ

$$\text{LOAN_TEC} = -373.1144 + 1.281210\text{GDP} + 6.705423**\text{CPI} - 36.08313**\text{MLR} - 0.015064\text{NPL}$$

(0.2872) (0.4915) (0.0481)** (0.0078)** (0.5780)

หมายเหตุ: ค่าในวงเล็บ หมายถึงค่า Prob. ของตัวแปรอิสระ

** เป็นเครื่องหมายที่แสดงว่า prob. มีค่าน้อยกว่า 0.05 มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

โดยมีค่า R-squared = 0.542754

Adjusted R-Squared = 0.509500

สามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่อยู่ในแบบจำลองสมการ สามารถอธิบายความเคลื่อนไหว ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อสวัสดิการเงินกู้โครงการ ช.พ.ค. ได้มากถึงร้อยละ 50.9500 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 49.05 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาพิจารณาในแบบจำลองนี้

5. การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR) ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภค GDP, ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อรวมเขตกำแพงเพชร ไม่มีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร

ตารางที่ 3 สรุปผลการผลการศึกษา

ตัวแปร	สัญลักษณ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์	ผลการศึกษา (ค่า Prob)	สรุปผล
1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	GDP	+	0.4915	x
2. ดัชนีราคาผู้บริโภค	CPI	+	0.0481	**
3. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี	MLR	-	0.0078	**
4. ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของ ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร	NPL	-	0.5780	x

หมายเหตุ

เครื่องหมาย ** หมายถึง	ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
เครื่องหมาย x หมายถึง	ปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เครื่องหมาย + หมายถึง	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน
เครื่องหมาย - หมายถึง	มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงข้าม

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร จากการศึกษาพบว่า ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ไปในทิศทางเดียวกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) เพิ่มสูงขึ้น เงินเพื่อเพิ่มขึ้นส่งผลให้ค่าใช้จ่ายผู้กู้มากขึ้น อาจทำให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดน้อยลงจึงทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อสวัสดิการโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. เพิ่มสูงขึ้นจึงสรุปได้ว่าดัชนีราคาผู้บริโภคมีผลกระทบต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ในทิศทางเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (เจนจิต พรหมดี, 2550) ศึกษา

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน ปี พ.ศ. 2543-2548 ที่ดัชนีราคาผู้บริโภคมีความสัมพันธ์ต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในทิศทางเดียวกัน

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) มีความสัมพันธ์กับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเกิดจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มขึ้น ทำให้วงเงินผ่อนสูงขึ้น ดังนั้นผู้ขอสินเชื่อลดลงและได้รับสินเชื่ออย่างจำกัด จึงส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ (เกศินี นาคจรรยา, 2550) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องชี้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของประเภทธุรกิจการอุตสาหกรรมในระบบสถาบันการเงินในประเทศไทย ที่พบว่ามีความสำคัญทางสถิติกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของประเภทธุรกิจการอุตสาหกรรม ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 %

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเป็นเพราะเมื่อเศรษฐกิจเติบโต การไหลเวียนของระบบเศรษฐกิจจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ซึ่งเกิดจากการค้าและการลงทุน ภาคเอกชนมีความต้องการลงทุนมากขึ้นและผู้บริโภคชั้นสุดท้ายมีความสามารถในการจับจ่ายมากขึ้น มีการไหลเวียนของเงินในระบบมากขึ้น ส่งผลให้มีการขอสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มมากขึ้น

จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมเขตกำแพงเพชร มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมเขตกำแพงเพชร มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้ามกับปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ซึ่งขัดแย้งกับสมมติฐาน เนื่องจากช่วงเวลาที่ทำการศึกษา ธนาคารได้มีมาตรการในการช่วยเหลือลูกค้ากลุ่มโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. มาตรการพักชำระหนี้โดยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จึงส่งผลให้ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรลดลง ในขณะที่ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรเพิ่มสูงขึ้น

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรจะต้องบริหารจัดการหนี้ค้างชำระของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค. เช่น การพักชำระหนี้ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ให้กับลูกค้าสินเชื่อประเภทสวัสดิการการเงินกู้โครงการ ช.พ.ค. เพื่อให้การบริหารจัดการหนี้ค้างชำระของธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีและปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของเขตกำแพงเพชรที่เพิ่มสูงขึ้นจะมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการการเงินกู้ ช.พ.ค.

ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรลดลง นั้นแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าอัตราดอกเบี้ยถูกค่าขึ้นดีจะเพิ่มสูงขึ้นหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของเขตกำแพงเพชรจะเพิ่มขึ้นก็ไม่ส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค.ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรนั้นสูงขึ้นด้วยตามผลการวิจัย ในทางกลับกันเมื่อมีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยหรือมีปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้รวมของเขตกำแพงเพชรเพิ่มสูงขึ้นกลับส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค.ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชรนั้นลดลง นั่นจึงทำให้ธนาคารออมสินในเขตกำแพงเพชรสามารถใช้ข้อมูลนี้บริหารจัดการหนี้ค้างชำระได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. นอกจากปัจจัยตามที่ได้นำมาศึกษาแล้ว ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค. ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ยังต้องมีการพิจารณาในปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพการเมือง สภาพเศรษฐกิจโลก และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาคธุรกิจนำมาพิจารณาร่วมด้วย จะมีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค.ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร มีความใกล้เคียงกับภาพที่เป็นจริงมากที่สุด
2. ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการนำข้อมูลทุติยภูมิมาทำการวิเคราะห์และประมวลผล ในการศึกษาในครั้งต่อไปควรทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น อายุ รายได้ จำนวนราย เชื้อชาติ ความคิดเห็น เจตคติ ความคิดเห็น การมีส่วนร่วม ความเป็นผู้นำ ทักษะคิด ตัวอย่าง เพศ เพื่อนำมาใช้สนับสนุนและประกอบการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้ ช.พ.ค.ธนาคารออมสินเขตกำแพงเพชร ได้ดียิ่งขึ้น
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา ดังนั้นผู้ที่สนใจสามารถนำตัวแปรเหล่านี้ไปศึกษาในช่วงระยะเวลาหนึ่งได้

เอกสารอ้างอิง

- เกศินี นาคจรูญ. (2550). ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องชี้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของประเภทธุรกิจการอุตสาหกรรมในระบบสถาบันการเงินในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เจนจิต พรหมดี. (2550). วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารออมสิน. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนินทร์ พิทยาวิธ. (2534). ตลาดการเงินในประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป.
- ธนาคารออมสิน. (2556- 2559). รายงานประจำปี พ.ศ. 2556 -2559 สืบค้นเมื่อ วันที่ 11 มกราคม 2561 จาก: <http://www.gsb.or.th/about/annual-report.php>
- เบญจวรรณ เมืองมูล. (2555). ผลกระทบจากการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารอาคารสงเคราะห์ต่อผลประกอบการของธนาคารกรุงไทยในรูปรายได้ต้นทุนและจำนวนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL). วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประมาณการเศรษฐกิจไทยในปี (2560). สืบค้นเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2561. จาก: www.nesdb.go.th

พืงบารมี พุทธเจริญ. (2554). ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารไทยพาณิชย์. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักนโยบายการออมและการลงทุนส่วนบุคคล. นโยบายการออมและการลงทุนในภาพรวม. อัตราดอกเบี้ยของสถาบัน
การเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2561 จาก: <http://www.fpo.go.th>